

Fjalët dhe këpucët

*Nga Ndrek Gjini,
Irlandë*

Ne morgun ku dergjet trupi i saj i pajete.

KOHE LUFTE

Shi plumbash po bie perдите.
Ashti im dhe qielli,
ne gjak e lot notojne.
Klithmat kacavirren gjer tek rete.
E kafkat e shpuara,
krimbat numerojne.

FJALET DHE KEPUCET

Fjalet dhe kepucet m'u vjetruan krejt,
shperfillja dhe balta po i brejne perдите.
Koha per to s'ka varr as monument.
Ka vetem cinizem, harrese e frike.

RETE

Shikimi im i etur per drite
u mpiks ne altarin e qiellit.
Rete,
rete kane pushtuar lartesine,
Duke e fshehur ne xhep trupin e diellit.

FUSHA DHE UNE

Dje mbasdite,
Une dhe livadhi preme floket.
Ashtu bashke
Nata na zu jashte.
Shiu na e beri nje dush
Pa lejen e henes.

Sot ne mengjes
Fushen e zgjoi nje puthje e lehte ylberi.
...Mua, telefonata e nenes.

SHTEPIA E VJETER

Deren e kthimit e brejti mola.
Zgavra e saj,
klithme pritje u be.
Tani, veç kujtimet,
keto vizitore te vjeter, sa bota,
Ketu hyjne e dalin pa bere ze.

PEIZAZH DHIMBJE

...1997

Male.
Veç male urretje,
pa fund e ane.
E shtigje ankthi,
qe percjellin te vrare.

Akund s'te rrok syri,
peme shprese,
...as bar.
Veç hije krismash,
e lot qelibar.

ANIJA E METAFORAVE

Anijen e metaforave e perpiu Atlantiku.
Dallget shtrigane ia shqyen velat krejt.

...Tani mua me kane emruar roje

KOHE E KEQE

Fryn ere qensh.
Shi krokodili bie pa prà .
Dielli i dhelpres po ngroh me hile,
E lulet e zebres s'po dine te çelin.

...Kjo stine kermijsh s'paska te sosur.

KRQEZIMI I FJALES

E pashe fjalën,
tek dha shpirt,
Gozhduar ne kryq
prej dhunes.

.....
Perdite lutem,
per ringjalljen e saj.
Duke falur goshduesit,
dhe perqeshjen e turmes.

LETET NGA BURGU

(Peizazh nga Irlanda)

I dashur mik
Kete leter per ty
E shkrova ketu,
Ne burgun e gjelber.
Ku fjales mi vjen era bar.
E endrrat per dite
Me lagen ne shi.

Ketu, ku jeta dhe vdekja
Nuk kane kufi.

Ku bari, shiu dhe lulet
Vdesin e ringjalen brenda dites
Si me magji.

TI ERDHE...

Ti erdhe tek une si reja tek rete.
Me vetetima brengash ne sy.

U ndezem bashke.
Bashke u shuam
Te dy.

Planeti i vjetër

Nga Albana Lifschin, N. York

METROTË E NJU JORKUT

Gojë gjigande,
na përpijnë çdo mëngjes,
na vjellin çdo mbrëmje.
Rit njëqind vjeçar.

Të durueshëm deri në habi
u besojmë jetën,
ndërsa, (për çdo rast),
mbajmë me vete
qefinin e vdekjes.

PENTAGRAM

Mbi paralelet e tua
Edhe dhimbjes më të madhe
pesë nota i mjaftojnë.
Për të klithur.
Lumturisë për t'u dridhur.
Pentagram, çelsi është i yti
apo i shpirtit tim?

Janar 21/ 2010

PLANETI

Në ç'planet të ri më fton miku im,
kur e di, që s'shkojmë dot kurrkund tjetër,
ëndrrave krahe u dhamë, por jo adresë,
tokësore do të kthehen te planet' i vjetër.

2010

MOS MË DËRGO HESHTJE

Mos më dërgo heshtje
Heshtja bluan gurë.
Nuk është për mua.
në çdo fjalë që dërgon ti
tek unë merr frymë një poezi

KOHË MONEDHASH

Në këtë kohë
monedhash
zemra erdhi falas.
Dhe
pësoi infarkt!

SHPIRTI I POETES

Mbrëmë një gotë vere
piva me një poete
Pashë si shpirtin
magjishëm hodhi në gotë,
unë gotat i shkëmbeva
dhe shpirtin ia mora me vete.

Rruga Poetët

Nga Arjan Kallço

E ka ky qytet një rrugë
me mbishkrimin Poetët
paçka e shkurtër dhe e ngushtë,
si shumë rrugë
të këtij qyteti të vjetër.
Kanë ecur në të, të gjithë
papërgjashim
me shpirtin plot zjarr
dhe halle, por
s'patën nevojë të bëhen mbretër,
se emrit ia prish ca gërma,
poetët e kësaj toke
mbetën (mbr) etër.

HESHTJE

Heshtin pemët me gjethet zverdhur
heshtin kodrat, malet tutje me borë
heshtin rrugët nga gumëzhitjet
heshtin zemrat nga trokitjet.
Hesht jeta
ka ftohtë. Struket dhomave
plot afsh ngrohtësie.
U harruan hiret e verës
festat, plazhet, bukuritë.
U venitën ëndrrat, dëshirat
errësira i verboi
zhurma i shurdhoi.

SI IKE KËSHTU

Si ike kështu e heshtur
me mallin peshë ngarkuar
pa thënë as dhe një fjalë
si fletët e ditarit të fshehur diku
tash krejt i harruar.
Prej vitesh lundron si retë
lart në qiell e vetmuar,
sepse e dinë ku kalojnë
s'do kthehen më
prandaj lotët e tyre lumojnë.
Malli yt si det trazuar
që dallgët tinzare e endën
kudo
s'mundi të derdhë asnjë lot
mbi të, ndryshe
oqeanet do t'i kishin mbuluar.

KUR TË KEM NEVOJË

Do t'i kërkoj sytë e tu, e dashur,
netëve kur hëna kapriçoze,
për të mos u shfaqur,
se do fshehë sekrete tradhëtare,
do na harrojë.
Kur të kem nevojë për dritë,
që vargjet lehtas të shkojnë,
si rrënjët në kërkim të ujit
drejt të tuve do vrapoj.
Yjet s'mjaftojnë të ndarë
janë vetëm një pikë,
do duhej Aristoteli
me pasqyrën magjike,
që pikat t'i kthejë në dritë.